

EN MIGUEL I ELS ANIMALS SALVATGES

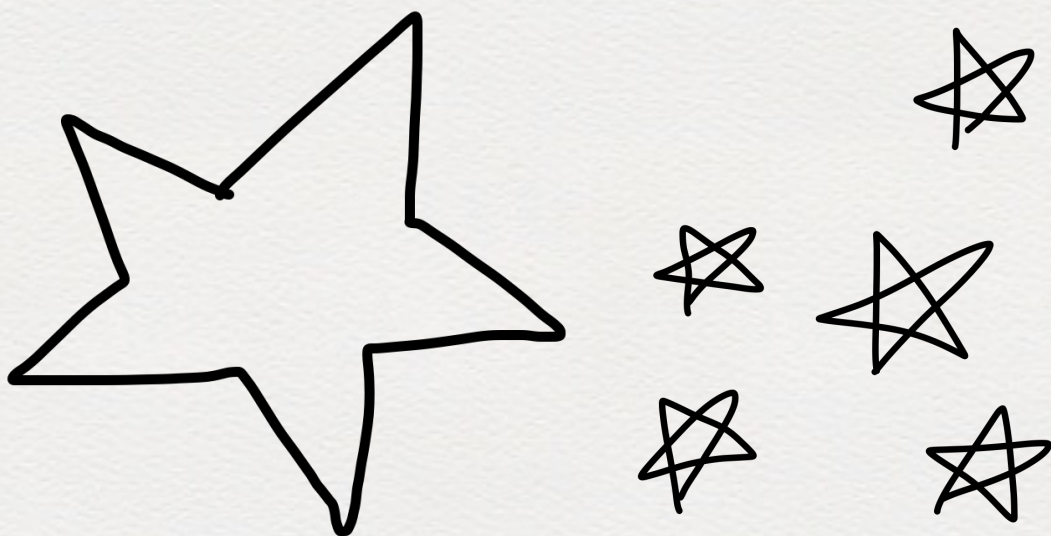

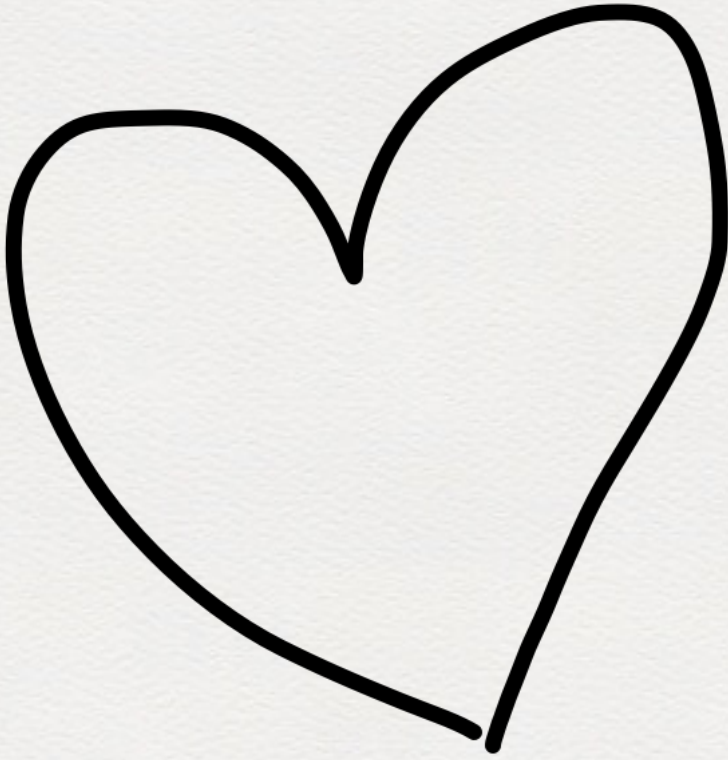
Alexandra Bidon-Chanal
Alexandra Bertran

Autores i
il.lustradores:

ALEXANDRA
BERTRAN

ALEXANDRA
BIDON-CHANAL

*"Dedicat a tots els nens
de l'escola Nausica i als
animals!"*

Capítol 1:

Coneixem en Miguel

En Miguel és un nen d'onze anys que viu en una casa a les afores de Barcelona, al costat d'un bosc, i estudia a l'escola Nausica a la classe de 5è. En Miguel té molts amics que s'ho passen molt bé jugant a ser astronautes a l'espai, ja que de gran vol ser-ho.

És un nen molt alt amb els ulls molt grans, té moltes pigues per tota la cara i el cabell roig i molt rinxolat. Sempre porta jersei amb camisa i uns pantalons curts.

Capítol 2:

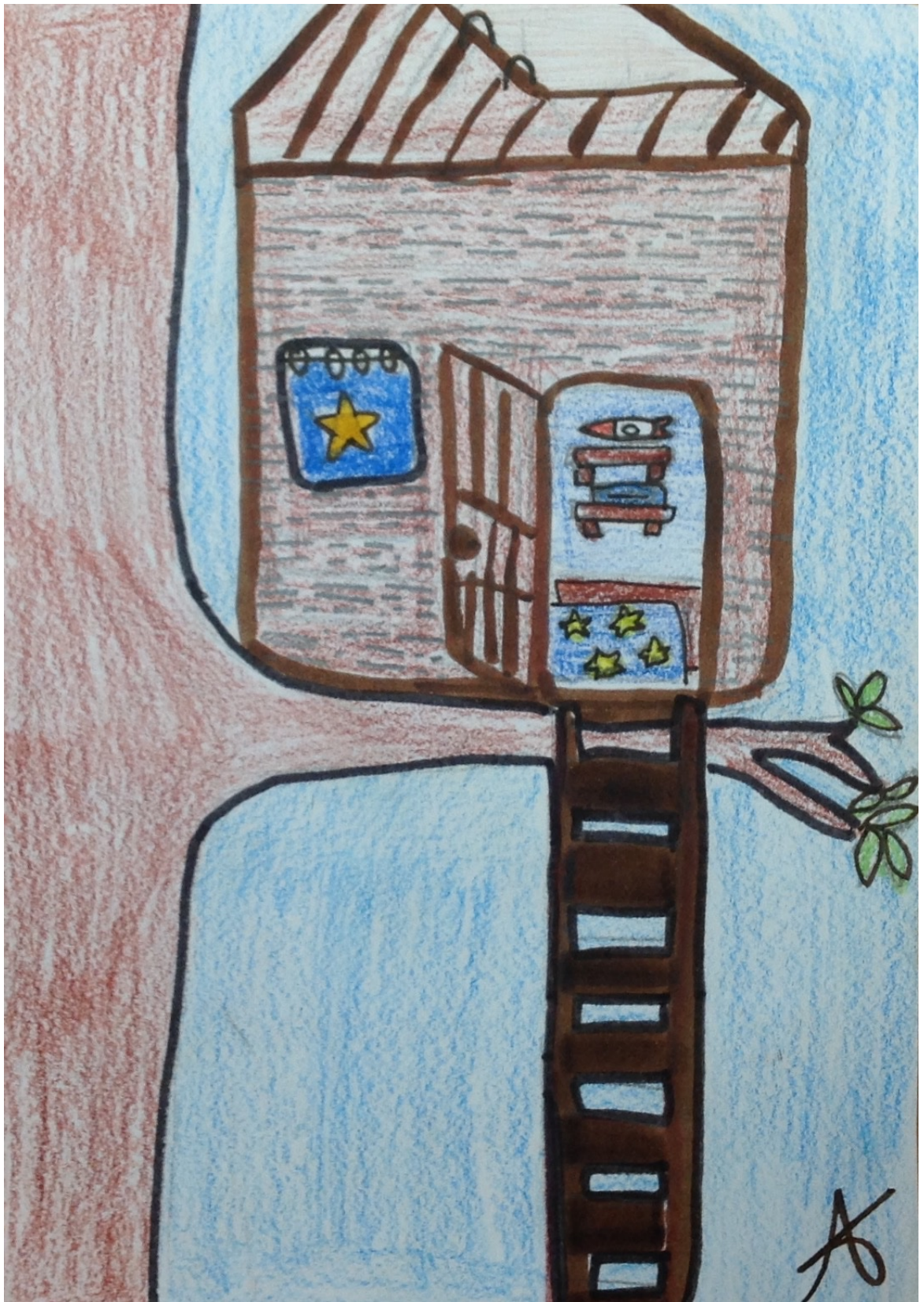
Miguel es perd al bosc

Un dia en Miguel va anar a jugar al bosc del costat de casa seva. Quan s'avorria anava a una caseta dalt d'un arbre. Però quan va arribar va veure una senyal que hi posava “prohibit passar, zona d'animals salvatges”. En Miguel va decidir passar igualment per jugar a la seva caseta.

Es va estar jugant molta estona així que va decidir sortir a jugar fora, però va veure que s'havia fet de nit. Va mirar el seu rellotge, eren les nou.

En Miguel va decidir tornar a casa però no veia el camí perquè estava molt fosc

Capítol 3:

En Jose

Va caminar durant molta estona fins que va veure una ombra estranya, quan es va apropar es va adonar de que era un mico amb bicicleta on hi posava “Jose”.

En Miguel li va preguntar com tornar a casa seva i en Jose li va respondre:

-Només et dire el camí si em dones alguna cosa de menjar.

L'únic que tenia en Miguel era un bocata de mel, que portava a la butxaca del seu pantaló. Quan li anava a donar per menjar-se el bocata un ós va venir corrents i, sense adonar-se'n, en Miguel es va enfonsar dins les fulles del bosc.

Capítol 4: La euga Petu

Mentre corria va començar a ploure i en Miguel va entrar a una cova propera, allà es va trobar una euga molt maca.

En Miguel va decidir apropar-se i preguntar li el seu nom. L'euga va respondre que es deia Petu.

Després de parlar una bona estona es van fer molt amics i la Petu li va preguntar si volia pujar a la seva espatlla per portar-lo a casa. En Miguel va accedir a que el portés. Van esperar a que parés de ploure per anar a casa. Quan va parar de ploure van sortir i van començar la seva ruta.

Capítol 5: El Pepe

Després d'haver galopat un bon temps, la Petu li va demanar a en Miguel si podia parar al riu per beure aigua. En Miguel va respondre:

“Cap problema, jo també vull beure aigua.”

Així que van parar en el riu.

Quan en Miguel es va apropar va ensopegar amb el que creia que era una roca. En fixar-se va veure que era el barret d'un cocodril.

“Ehh aquest barret me'l ha fet la meva iaia!”

-En Miguel va contestar:

-“Ui perdó”

-“No passa res, per cert sóc en Pepe i tu?”-va respondre.

-“Em dic Miguel, ens podries ajudar a tornar a casa si us plau?”

-“Ahh, o sigui que tu vius a la casa del costat del bosc?”-

-“Sí, saps el camí?”

-“Sí, us ajudaré, però anar per aquest bosc per la nit és perillós. Millor us quedeu a dormir a casa meva que està aquí mateix.”

Capítol 6:

Tornar a casa

Quan van arribar a casa del Pepe es van trobar amb el mico Jose. En Miguel va dir.

- "Perdó per deixar-te tirat quan ha vingut l'ós Óscar, és que tenia por."

- "Tranquil"-. Va respondre el mico Jose.

- "L'ós Óscar sempre intenta robar o espantar a gent que passeja pel bosc."

Tots es van anar a dormir. Al despertar-se, es van preparar per sortir i després van anar a esmorzar. Quan van acabar van sortir al bosc buscant el camí cap a casa d'en Miguel.

A mig camí, es van cansar i van decidir parar per descansar, de darrera dels arbres es va escoltar unes passes molt fortes.

Quan es van girar, van veure que era l'ós Oscar que els havia estat seguint tota l'estona.

Capítol 7:

L'os Oscar

L'ós Oscar era molt alt, tenia el cabell molt llarg però també molt suau i brillant. A primera vista es podria dir que era un ós bo, simpàtic, però era tot el contrari.

Tots pensaven que seria la fí, però de cop en Miguel cridà:

- “Per què ets tant dolent, per què ens segueixes?”

- “Només volia ser el vostre amic, per ajudar a en Miguel a tornar a casa.”- Va dir l'ós Óscar.

- “Però llavors per què m'havies perseguit quan estava amb el mico Jose?”-Va preguntar en Miguel.

- “És perquè volia la mel del bocata, si us plau us puc ajudar!”

El Pepe, La Petu i en Jose, van respondre a la vegada:

-”És clar que pots ajudar-nos!”

I així tots van ajudar a en Miguel a tornar a casa seva.

Quan van arribar a casa d'en Miguel tots es van abraçar i en Miguel va dir:

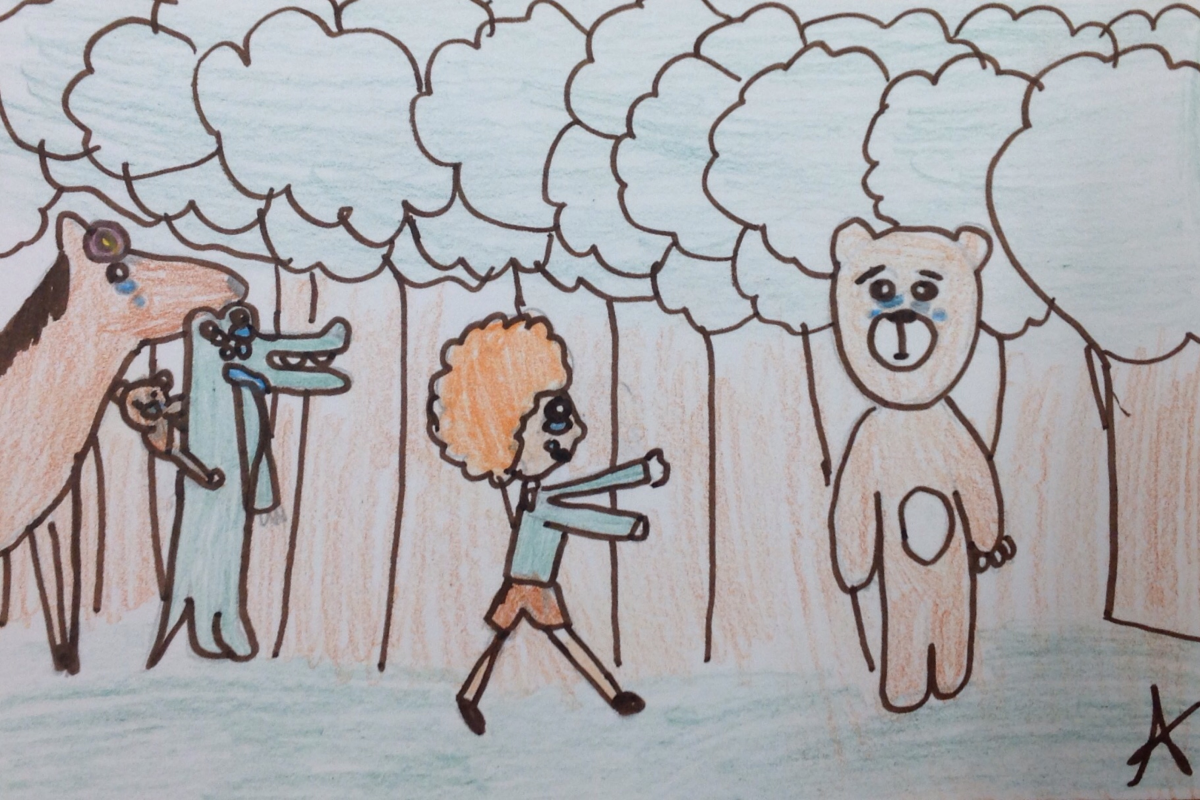
-“Ens tornarem a veure?”

L'Óscar va respondre:

-”I per què no ens trobem aquí cada dissabte i juguem?”

Tots van exclamar:

-”Sii!”

FI